

بررسی افکار و دیدگاههای ابوالفضل برقعی

تألیف

محدث رسالی امامی

آیه الله حاج شیخ ذبیح الله محلاتی

«قدس سره»

تحقیق از:

محمد باقر نحوی

تهران - ۱۳۹۱

سرشناسه : محلاتی ، ذبیح الله ، ۱۲۷۱ - ۱۳۶۴ .
 عنوان و نام پدید آورنده : بررسی افکار و دیدگاه های ابوالفضل برقی / تالیف ذبیح الله محلاتی ،
 تحقیق از محمد باقر نحوی .
 مشخصات نشر : تهران : راه نیکان ، ۱۳۹۱ .
 مشخصات ظاهری : ۳۵۲ ص
 شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۹۸-۷۷-۷
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا
 یادداشت : کتابنامه بصورت زیرنویس
 موضوع : برقی ، سید ابوالفضل
 موضوع : شیعه - دفاعیه ها و ردیه ها
 موضوع : وهابیان - دفاعیه ها و ردیه ها
 شناسه اثروده : نحوی ، محمد باقر
 رده بندی کنگره : ۱۳۹۱ و ۹۳۶/۵/۳۱۲ BP
 رده بندی دی‌رجی : ۲۹۷/۴۱۷
 شماره کتابشناسی ملی : ۲۷۸۴۵۸۱

نشر راه نیکان

بررسی افکار و دیدگاه های ابوالفضل برقی

تالیف : ذبیح الله محلاتی

تحقیق : محمد باقر نحوی

چاپ اول : ۱۳۹۱ شمارگان : ۲۰۰۰ نسخه

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۹۸-۷۷-۷ ISBN : 978-964-2998-77-7

شماره ثبت مجوز : ۱۱۷۶۰۲۷ قیمت : ۱۵۰۰۰ تومان

Info@nashr-nikan.com
 www.rahenikan.com

سخن ناشر

آئین مقدس اسلام از همان نخستین روزهای ظهور، تحولات عمیقی در بینش‌ها و گرایش‌های پیروان آئین تحریف شده حضرت موسی علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام و بت پرستان به وجود آورد. زیرا بر مروج «انسان محوری»، «دنیا گرایی» و «ابداع در ادیان ابراهیمی» که «توحید گریزی» بود خط بطلان کشید و با معرکه گیران آن نه فقط برخورد جدی نمود، بلکه آنان را در هر دین و آئین، کیش و مذهبی بودند به اسلام که با آخرین پیامبر، آخرین کتاب، آخرین نبی و آسمانی، دین آخر زمان خوانده می شد و پیامبران پیشین به ظهور پیامبرش بشارت‌ها داده بودند فرامی خواند.

این خصوصیت آئین مقدس اسلام، در درازمدت، دین مبین را با بحران‌های سخت و خردکننده روبه‌رو کرد. شدت گرفتن این بحران‌ها که اغلب توطئه اخبار یهود و مقامات روحانی مسیحیت تثلیثی بود به مشکل تراشی بسیر راه پیشرفت صریح و چشم‌گیر اسلام انجامید؛ که مهم‌ترین آنها مسأله حساس فرقه‌سازی در اسلام بود. مناقشات کلامی بین افرادی نظیر حسن بصری^۱ و شاگردان منحرف فرقه‌سازش که نزد مردم زمان خود به فضل و اندیشه معروف شده بودند - بعضاً بدون این که خود از نتیجه کار خویش اطلاعی داشته باشند - مناقشات کلامی‌شان

۱- برای آشنائی با موقعیت او در اسلام کتاب‌های زیر را مطالعه کنید: «حسن بصری چهره جنجالی تصوف» تألیف آقای مهدی عمادی - «حسن بصری پیر پیران اهل نفاق» از آقای محمدباقر نحوی و «حسن بصری از واقعیت تا افسانه» از دکتر آرمین شیروانی

به مسلک‌سازی در اسلام، به نام اسلام و مسلمانی انجامید.

در همین گیرودار نزاع‌های کلامی **معنویت‌گرایی** براساس سنت سنیه حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله که به لحاظ تحولات بعد از رحلت رسول خدا فراموش شده بود، طرفدارانی را به خود اختصاص داد؛ که متأسفانه با طرح سیاسی **امویان** به **تصوف‌آوری** در اسلام کشید. درست در همین ایام با انحرافی که به وسیله اسماعیلیه به وجود آمد، به «**باطن‌گرایی**» رائج در گروه‌های الحادی ختم شد که مبدأ و منشأ حرکت‌های حساب شده ضد امامت امام معصوم گردید. زیدیه با به انحراف کشاندن امامت از مسیر اصلی‌اش که پیامبر اکرم خط نورانی آن را در خطبه غدیر ترسیم فرموده بودند، همان لطمه را بر اسلام وارد آورد که کارگردانان تحولات بعد از رحلت پیامبر اکرم بر سر اسلام آوردند. لطمه‌ای که تا امروز راه سلطه گران ضد اسلام و مسلمانی را هموار ساخته و بیشترین نیروی مسلمانی را که باید در مسیر اشاعه مبانی نورانی اسلام - **خاتم‌ادیان** - صرف می‌شد به خود اختصاص داده است.

در پی حرکت‌هایی نظیر زیدیه، صوفیه با طرح قطبیت غیر معصوم عناوین و القاب تعریف‌کننده مناصب امام را به رؤساء صوفیان نسبت دادند و اسماعیلیه با ادعای امامت برای اسماعیل بن امام صادق علیه السلام امام‌ترایی نمودند. **فتنه باطن‌گرایی** که تصوف و اسماعیلیه بر آن پایه‌گذاری شده بود، یا یکی از برنامه‌های اصلی آنها محسوب می‌شد، در سیر خود عقلانیت‌بیزاری را در قالب مدرنیسم و **تجربیت‌گرایی** پوزیتیویسم گرفتار موج باطن‌گرایی کرد و به علل گوناگون اجتماعی، سیاسی، حتی اقتصادی که به همه‌ی اکناف دنیا کشیده شده بود، به شکل **فرقه‌های گوناگون فکری** در قالب‌های «کلاس‌ها و جلسات» عرضه نمودند. آنچه در ارتباط با دین مبین اسلام قابل توجه و اعتناء می‌باشد، این واقعیت است که جهان اسلام از این **عرضه فتنه‌خیز** بی‌نصیب نماند.

آری، ورود این نوع افکار ضد اسلامی که با طرح‌های استعمار توأم شده بود با نام **عرفان‌های شُکلاتی** گوناگون غربی و شرقی که جز شیطنیت دشمنان اسلام چیزی

نمود، با برجسب «عرفان اسلامی» راه را برای اعمال سلیقه‌های مخرب ضداسلام در جوامع اسلامی هموار می‌کرد رواج دادند؛ که ما را در ارتباط با انگیزه نشر رساله حاضر، با آن کاری نیست.

استعمار قبل از آغاز فعالیت‌های **فرقه‌های شبه‌عرفانی** با الگو قرار دادن تاریخ پریشیب و فراز اسلام، فرقه‌سازی را بهترین وسیله رسیدن به اهداف استعماری خود تشخیص داده، نخست با استخدام محمدبن عبدالوهاب نجدی **وهابیت** را با شباهت‌های اسلامی به وجود آورد، در پی این **اقدام شیطانی** توانست به بهانه‌ی پاک‌سازی اعتقادی از اسلام سه کار مهم انجام دهد: **راه تسلط** استعمار بر کشورهای اسلامی را هموار سازد. با تخریب اماکن مقدسه به عنوان مظاهر شرک از دین مبین هویت‌زدائی نماید، **مهم تر به همان دفاع** از توحید و نبوت خاصه، اصل امامت امامان امامیه را که یگانه تأمین‌کننده **خانمیت اسلام** می‌باشند با خیالات و لاطائلاتی که حتی به مبانی مذاهب اربعه تأیید نمی‌شود بدعت دانسته، با آن به هر نوع ممکن برخورد کردند که خوشبختانه به لحاظ **مجاهدت‌های** شخصیت‌های بلندپایه علمی جهان تشیع، نه این که موفق نبوده‌اند، بل زمینه روی آوردن محققانی نظیر **تیجانی** را به تشیع فراهم کردند که هنوز ادامه دارد. آری، به تشخیص **شیعه‌شناسان** از هرتبار اعتقادی این خاصیت مذهب حقه تشیع است.

به هر روی **شیطنت استعمار** مذهب‌ساز در ارتباط با دین مبین اسلام به اینجا ختم نشد، بلکه برای **نظیرسازی وهابیت** در تشیع، شخصی به نام شیخ احمد احسانی را با همان منظوری که محمدبن عبدالوهاب را تقویت کرده بودند انتخاب نمودند تا در تشیع همان را کند که با وهابیت در ارتباط با مذاهب اربعه انجام داده بود. احسانی با تجدید **فتنه غالی‌گری** که از جمله ترفندهای عباسیان ضدامامت ائمه اهل بیت بود، مسأله **رکن رابع** را جهت مقابله کردن با **مرجعیت نواب** عامه دوران غیبت کبری - که یگانه نهاد مشروع همیشه در صحنه جامعه دینی است - ابداع کرد. کار **مسلک‌سازی** احسانی در تشیع به نام **شیخیه** به «رکن رابع» که اصول دین را نیز دستکاری می‌نمود خلاصه نشد، بل مقدمه‌ای برای ادعای علی محمد شیرازی و **بابی‌گری** بود که در

ایران به بهائی‌گری انجامید و الگویی برای قادیانی‌گری به سرکردگی میرزا غلام احمد قادیانی گردید که با بابی‌گری و بهائی‌گری تفاوتی ندارد.

البته قابل دانستن است این فتنه سرخیز به راه‌اندازی «وهابیت»، «بابیت» و «بهائیت» ختم نشد بلکه بعد از بی‌آبرو شدن این مسلک‌های استعماری، دشمنان اسلام خاصه تشیع دار و دسته‌ای را در ایران تقویت کردند که با ادعای شیعه بودن همان لاطائلات ضدشیعی وهابیت و بابیت و بهائیت را با ادعای خرافاتی زردانی رواج دهند. این گروه که چند تن آنها روحانی‌نماهای شناخته شده مانند شریعت سنگلجی و ابوالفضل برقی بودند مقدمه‌ای شدند برای منحرفانی که مورد تأیید علی شریعتی بود^۱ و حسین حاج فرج دباغ که خود را «عبدالکریم سروش» معرفی کرد و کدیورهای فراری و... به شر مطالبی پرداختند که مغایر مذهب حق شیعه است.

ولی آنچه به رساله حاضر مربوط می‌شود اقدام استعمار وهابیت‌ساز در استخدام افرادی است که دانسته یا بعضاً ندانسته در جای جای ایران شیعه به اشاعه عقائد وهابیت پرداختند. این گروه دنیازده گرفتار خواسته‌های حیوانی تن ندانستند، آنهایی که گفته‌اند:

به گیتی وزن جز به نیکی نفس قدم زن تو در راه نیکان و بس

تجربه کرده بودند، بدنامی بندگی دنیا آنقدر ارزش نداشته و ندارد که انسان بشریت را با اظهارات گمراه کننده خود به پرتگاه سقوط نزدیک کند.

مدیر

نشر راه نیکان

۱۱ فروردین ۱۳۹۱

۱- به سند شماره ۱۸ رجوع نمائید. قابل تذکر است که علی شریعتی افکار منحرفانه قلم‌داران را با عنوان روشنفکر ایران موردپسند و تأیید قرار می‌دهد.

فهرست

پیش‌نوشتار	۱۳
ابوالفضل برقمی قمی چه کسی بود؟	۲۱
شیوة فعالیت برقمی	۲۲
دلایل شیعه نبودن برقمی	۲۶
اما گفته بزرگان درباره برقمی قمی مؤلف	۲۸
درسی از ولایت	۳۳
تصمیم بر معرفی برقمی	۳۶
البته قابل توجه است	۳۷
مسأله اجتهاد برقمی	۳۹
دعاوی برقمی	۴۱
تنفر و بی‌زاری امام خمینی از منحرفین	۴۴
با توجه به جوابیه امام خمینی	۴۴
انگیزه ما از انتشار مجدد ردیه آیه‌الله محلاتی	۴۹
ضرب شمشیر بر منکر خطبه غدیر	۴۹
محدث خبیر، ثقة الاسلام آقای حاج شیخ ذبیح‌الله محلاتی	۴۹
[سؤال‌ها، ایرادات انحرافی ضدشیعی برقمی است]	۵۳
[سؤال‌ها، ایرادهای ضدشیعی برقمی است]	۵۶
آقای برقمی گفتن «أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ» را در اذان جائز نمی‌داند.	۹۰
برقمی خمس را منحصر به غنائم دارالحرب می‌داند.	۹۲
رد اراجیف کتاب مجهول الهویه.	۹۴
احادیث راجوب خمس در اشیاء سبعة.	۱۱۰
بررسی از مندرجه آقای برقمی	۱۳۱
مسئله شفاعت رسول خدا و اهل بیت.	۱۴۱
مختصری در رد مناقشات عامه در واقعه غدیر خم	۱۵۲
خطر منکر حدیث غدیر	۱۶۲
جواب مناقشه سوم	۱۶۴
أما الجواب عن الثالث بوجوه: الاول.	۱۶۴
وجه دوم به اینکه اولی به تصرف معنی مولا است	۱۶۵
وَأَمَّا الْجَوَابُ عَنِ الرَّابِعِ	۱۹۰
جواب مناقشه چهارم	۱۹۰
وَأَمَّا الْجَوَابُ عَنِ الْخَامِسِ بِوُجُوهِ	۱۹۰
جواب مناقشه پنجم	۱۹۰

۱۹۷	اکاذیب و ترهات	۲۱۱	اوصیاء و ظعمی
۱۹۹	اکاذیب و ترهات سید ابوالفضل برقی (به اسم دیگری علامه)	۲۱۲	توسل به ریش ابی بکر
۲۰۴۷	تهمتی عجیب و دروغ به حضرت علی	۲۲۲	حدیث شریف در اثبات شفاعت
۲۰۵	ای مردم مسلمان ایران	۲۲۳	فاطمه زهرا شفاعت می‌کند
۲۰۶	حدیث خاتم‌بخشی علی ۷ را از کتب عامه عرض می‌کنم	۲۲۶	است
۲۰۷	آقای ابوالفضل بدون دلیل حدیث ثقلین را منکر شده	۲۲۹	ولایت تشریعی
۲۰۸	آقا ابوالفضل منکر فضائل و زیارت تمام انبیاء	۲۳۲	ولایت تکوینی
۲۰۸	و ائمه: است	۲۴۹	رساله بحث شریف ولایت
۲۱۱	اما زیارات و توسل به رسول خدا ۹ و قرینه و دعا	۲۵۶	ولایت به معنی لغوی
	در تمام ملل جهان، از زمان آدم و حوا، قبور و	۲۶۵	آیات و روایات وارده
			نظر مراجع تقلید شیعه پیرامون ولایت
			تشریعی و تکوینی ائمه معصومین ... ۲۸۳

پیش‌نوشتار

جنبش‌های نوپدید شبه‌دینی استعمار کهنه کار، در کنار برخی آئین‌ها و کیش‌ها و فلسفه‌های الحادی همچون برخی فرقه‌های بودیزم و حرکت‌های پتانسیل انسانی که اعضایش را وادار می‌دارد تا به دنبال «خدای درونی» باشند یا جنبش‌های مختلف اجتماعی مانند «علم مسیحی»، «شهود یهوه» و «مورمون‌ها» که در قرن نوزدهم اعلام موجودیت کردند، فتنه و هابیت، بابیت و بهائیت را که بتواند اسلام را با دین‌سازی مانند زرتشتیت، یهودیت و مسیحیت که دچار تکثر و التقاط‌گرایی شده بود مواجه سازد بر سر راه مسلمانان قرار دادند؛ در واقع جهان اسلام را به مشکلی که منافع همه‌جانبه استعمار و استکبار را تأمین می‌کرد مبتلا نمودند. وزارت مستعمرات انگلیس بعد از این که توسط محمد بن عبدالوهاب در راه‌گاه اسلام، وهابیت را پایه گذاشت،^۱ متوجه مخالفت‌های شدید مانع‌آفرین بزرگان و مشاهیر دینی حجاز گردید که به وسیله عبدالوهاب پدر محمد دین‌ساز و برادر او آغاز شده بود. محمد بن عبدالوهاب این معضل روزهای نخستین فعالیت مذهب‌سازی خود

۱- رهبران ضلالت؛ علی امیر مستوفیان و جاسوسان استعمار تالیف آقای سید محمد باقر حسینی زفره‌ای اصفهانی مطالعه شود.

مرحوم آیه‌الله العظمی حاج آقا حسن طباطبائی قمی که از کتاب «التفتیش» نوشته ابوالفضل برقی استقبال کرده بودند، با دیدن جزوه «درسی از ولایت» او را منحرف از صراط مستقیم ولایت با امامت معرفی کردند.

در پی این اظهارات صریح، آقایان وعاظ و خطباء تهران^۱ هرکدام به نوبه خود مباحثی را که به «درسی از ولایت» یا افکار و عقائد منحرفانه برقی مربوط می‌شد در منابع مورد بحث و بررسی قرار دادند.

البته متقابلاً چند تنی از روحانیون نیز بودند که تحت تأثیر القانات برقی قرار گرفته، گاهگاهی از او دفاع می‌نمودند؛ از جمله روحانی ساده‌ای بود به نام حاج سید عبدالحمید ماکوئی که ظاهراً در مسجد کبابی‌ها واقع در انتهای مسجد کفاشها اقامه جماعت می‌نمود، او به لحاظ سابقه دوستی که با ابوالفضل برقی قبل از ابتلاء به وهابیت داشت با رجوع برقی به او و درخواست تأییدش راضی شد به عنوان نماینده آیه‌الله العظمی خوئی اعلامیه تأییدیه‌ای صادر کند و از برقی حمایت نماید. عاقبت به گفته ماکوئی بر اثر اصرار و مظلوم‌نمایی و فریبکاری برقی قبول کرد به استناد نظر علمی آیه‌الله خوئی اعلامیه به عنوان نماینده آیت‌الله العظمی خوئی بدهد و عقیده انکار ولایت تکوینی ائمه طاهرين (علیهم‌السلام) او را تأیید کند. که چنین کرد و مورد حمله شدید مؤمنین آگاه از ماجرای برقی گردیده، چون کار دفاع از برقی آن هم به استناد رأی علمی آیه‌الله العظمی خوئی به این جاکشید سید عبدالحمید ماکوئی به فریبکاری برقی پی برد با صدور اعلامیه‌ای دیگر اقرار کرد که برقی او را با حيله و تزویرهای خاص به خود فریب داده است از طرفی با

۱- حجج اسلام: حاج شیخ جعفر خندق‌آبادی، حاج شیخ قاسم اسلامی، حاج سید مصطفی طباطبائی قمی، دکتر محمدجواد مناقبی، شیخ حسن کافی، حاج شیخ مهدی دولابی، حاج شیخ احمد کافی، حاج شیخ احمد رحمانی همدانی، حاج اشرف کاشانی، سید قاسم شجاعی و... هرکدام به نوبه خود پیرامون خطر توطئه ترویج افکار وهابیت در محیط‌های شیعه‌نشین هشدارهای ضروری را می‌دادند.

رواج تائید سید عبدالحمید ماکوئی، آیه‌الله حاج شیخ ابوطالب فاضلی خوئی از شاگردان بلندپایه آیه‌الله العظمی خوئی نه فقط با سخنرانی به دفع این تهمت از استادش برخاست، بلکه با استفتاء از مرحوم آیه‌الله خوئی و ارجاع ایشان به کتاب «التنقیح جلد ۲ صفحه ۷۳» ثابت شد که سید عبدالحمید ماکوئی مدافع برقی، مطلب علمی مرحوم آیه‌الله العظمی خوئی را متوجه نشده است. به این اقدام اکتفا نشد جزوهای به نام «تحریف و تصوف در مطلب آیه‌الله خوئی» به قلم آقای محمد مقیمی توسط انتشارات سعدی تهران منتشر گردید که اثر بسیار خوبی در روشن شدن ماهیت برقی و ماکوئی داشت.

در مورد مساله نمایندگی کمتر کسی بود که ندانسته باشد مرحوم حاج آقارضا لطفی شاگرد آیه‌الله خوئی نماینده مطلق به شمار می‌رفت که حتی علماء طراز اول تهران امور حساب شرعی متدین ایشان را با او حل و فصل می‌کردند.

به هرروی دیری نپائید وضعیت برقی که آن روزها مورد حمایت مالی ایادی سفارت سعودی ایران بود و به طور آشکار مجامع روحانیون وهابی مکه و مدینه از او به عنوان نماینده و ناشر افکار وهابیان نام بردند و در جزواتی که علیه شیعه در مراسم حج منتشر می‌کردند، از او با عنوان «آیه‌الله العظمی» نام می‌بردند تا گفته باشند یکی از شخصیت‌های روحانی شیعی مؤید افکار و عقائد ضدشیعی وهابیت است. غافل از این که ابوالفضل برقی در محیط زندکیش متنفذترین فرد از افرادی به شمار می‌رفت که تن به ننگ ترویج وهابیت داده بود.

ولی گویا وهابیان تصور کرده‌اند شیعیان آنچه ابوالفضل برقی قبی را وهابی زده تعریف می‌کرد فراموش نموده‌اند؛ که این اواخر به روش‌های مختلف، از جمله پیامک‌های تلفنی او را مطرح نموده، بعضی از عقائد و افکار انحرافی او را به عنوان ناب‌ترین عقیده اسلامی رواج می‌دهند.

راقم که بیش از نیم قرن از عمر خود را در کنار این حوادث حساب شده دشمنان سوگندخورده شیعه بوده‌ام، حتی به اتفاق مرحوم حجة الاسلام و المسلمین حاج

شیخ ابوالقاسم محمدی قمی، داماد محدث و خطیب شهیر مرحوم حاج شیخ مرتضی انصاری قمی رحمته الله در مجالس مناظره علماء تهران با ابوالفضل برقی حضور داشته، در گِل مانند او را در پاسخ به سؤالاتی که از او می‌شد مشاهده نموده‌ام، اطلاعات خود را که فعلاً کمتر کسی ممکن است داشته باشد به صورت مقدمه‌ای بر رساله‌ای که محدث خبیر آیه‌الله شیخ ذبیح‌الله محلاتی رحمته الله در رد افکار برقی، آن هم در زمان حیات نامبرده منتشر ساخته و جوابی در رد آنها دریافت نکرده است، در دسترس افراد ناآگاهی که برقی را ندیده و زمانش را درک نکرده و لذا با او آشنائی ندارند، لکن مورد نیازم مبلغان مارک‌دار این نوع توطئه‌های استعماری قرار می‌گیرند، بگذارم. آنچه ما درباره تالیف حاضر که سه رساله کوچک از آیه‌الله محلاتی و حجة الاسلام والمسلمین سید یوسف فاضل و محقق مدقق جناب احمد سیاح انجام دادیم. اعراب‌گذاری آیات و روایات است. مشخص نمودن سوره‌ها و آیات و مصادر روایات، معنی لغات می‌باشد که انشاءالله مورد نظر صاحب ولایت مطلقه الهیه قرار گیرد.

ساعت چهار نیمه شب روز دوشنبه هفتم فروردین ۱۳۹۱ مطابق سوم

جمادی‌الاول ۱۴۳۳

حاکم پای شیعیان

محمد ناصر نجوی